

Nr 74.

Ankom till riksdagens kansli den 22 mars 1938 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag till karolinska sjukhuset och serafimerlasarettet.

(2:a avd.)

Uti propositionen (nr 1) angående statsverkets tillstånd och behov under budgetåret 1938/39 har Kungl. Maj:t (punkt 79 av det vid propositionen fogade utdraget av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden för den 4 januari 1938) föreslagit riksdagen, att, i avbidan på den proposition angående anslag till karolinska sjukhuset och serafimerlasarettet, som kommer att föreläggas riksdagen, beräkna för budgetåret 1938/39

dels till Universitetssjukhus: Karolinska sjukhuset: Avlöningar ett förslagsanslag av 520 000 kronor;

dels till Universitetssjukhus: Karolinska sjukhuset: Omkostnader ett förslagsanslag av 366 000 kronor;

dels till Universitetssjukhus: Karolinska sjukhuset: Utrustning ett reservationsanslag av 1 180 000 kronor;

dels till Universitetssjukhus: Serafimerlasarettet: Avlöningar ett förslagsanslag av 1 260 000 kronor;

dels ock till Universitetssjukhus: Serafimerlasarettet: Omkostnader ett förslagsanslag av 1 460 000 kronor.

Sedermera har Kungl. Maj:t uti en den 4 februari 1938 dagtecknad proposition (nr 103), under åberopande av vid propositionen fogat utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden för sistnämnda dag, föreslagit riksdagen att

dels godkänna i statsrådsprotokollet intagen personalförteckning för karolinska sjukhuset, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1938/39;

dels godkänna i samma statsrådsprotokoll intagen avlöningsstat för karolinska sjukhuset, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1938/39;

dels till Universitetssjukhus: Karolinska sjukhuset: Avlöningar för budgetåret 1938/39 anvisa ett förslagsanslag av 522 400 kronor;

dels till Universitetssjukhus: Karolinska sjukhuset: Omkostnader för budgetåret 1938/39 anvisa ett förslagsanslag av 365 000 kronor;

dels till Universitetssjukhus: Karolinska sjukhuset: Utrustning för budgetåret 1938/39 anvisa ett reservationsanslag av 1 175 000 kronor;

dels godkänna i statsrådsprotokollet intagen avlöningsstat för serafimerlasarettet, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1938/39;

dels till Universitetssjukhus: Serafimerlasarettet: Avlöningar för budgetåret 1938/39 anvisa ett förslagsanslag av 1 224 300 kronor;

dels till Universitetssjukhus: Serafimerlasarettet: Omkostnader för budgetåret 1938/39 anvisa ett förslagsanslag av 1 400 000 kronor;

dels ock till Universitetssjukhus: Serafimerlasarettet: Byggnadsarbeten för budgetåret 1938/39 anvisa ett reservationsanslag av 7 000 kronor.

Anslaget till Karolinska sjukhuset: Avlöningar är för innevarande budgetår uppfört med 371 900 kronor, vilket belopp — i den mån anslaget icke avser med sjukhusdirektionens verksamhet förenade utgifter — motsvarar de beräknade utgifterna för avlöningsändamål under tre fjärdedels budgetår, när sjukhuset beräknats kunna vara i drift endast nio månader av budgetåret 1937/38.

Kungl. Maj:ts förslag om anvisande för ändamålet av 522 400 kronor för nästa budgetår innebär således en anslagshöjning med 150 500 kronor. Härav kunna 108 400 kronor sägas vara av automatisk karaktär, sammanhängande med att anslagsberäkningarna numera avse helt budgetår. Återstående anslagshöjning, 42 100 kronor, hänför sig i huvudsak till följande ändamål:

a) en befattning såsom syssloman inrättas med placering å extra stat i lönegraden B 24;

b) två ordinarie befattningar inrättas, nämligen en föreståndarinna och en bokhållare med placeringar i lönegraderna B 12, respektive B 15;

c) anslagsposten till arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, höjes med 1 400 kronor, varav belöpa 500 kronor å arvode åt en personalläkare, 400 kronor å arvodeshöjning för sekreteraren samt 500 kronor å arvode åt vikarie för direktionens expert;

d) anslagsposten till avlöningar till övrig icke-ordinarie personal höjes med i runt tal 23 200 kronor i syfte att bereda medel för anställande av ytterligare dels fyra städerskor och dels viss tillfällig personal samt för beredande av medel till lönetillägg, motsvarande provisoriskt dyrortstillägg och provisorisk avlöningsförstärkning, åt viss sjukvårds- och ekonomipersonal.

Kungl. Maj:ts förslag innebär vidare, att under anslagsposten till arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, för nästa budgetår liksom för det nu löpande beräknas 12 000 kronor till arvode åt en expert hos direktionen.

Nämnde expert biträder direktionen vid utrustningen av sjukhuset samt vid planläggningen av dess förvaltning och av sjukhusorganisationen i övrigt. I skrivelse den 4 november 1937 anförde direktionen, att ett oundgängligt behov visat sig av ytterligare biträde utöver nämnda expert. Detta behov

hade särskilt framträtt i fråga om upprättandet av förslag till sjukhusets utrustning, något som i hög grad komplicerats ej minst med hänsyn till rådande prisfluktuationer. Även för senare förekommande inköp av utrustningspersedlar m. m. syntes i avsevärt större utsträckning än tidigare förutsetts biträde bliva behöfligt. Mest ändamålsenligt syntes vara, att en väl kvalificerad person anställdes att huvudsakligen biträda vid utrustningen av sjukhuset och en annan vid planläggningen av dess förvaltning och sjukhusorganisationen i övrigt. Med hänsyn till de stora krav, som måste ställas på dessa personer, syntes deras arvoden böra sättas lika med det nuvarande arvodet till experten eller 1 000 kronor för månad. Den ene av dem kunde avlönas med det för experten bestämda arvodet. För avlönande av ett särskilt biträde vid utrustningen syntes enda möjligheten vara att anlita det till sjukhuset anvisade utrustningsanslaget, av vilket anslag visst belopp beräknats för oförutsedda utgifter. På grund av vad sålunda anförts hemställde direktionen, att Kungl. Maj:t måtte medgiva, att av omförmälda anslag till utrustning måtte få bestridas arvode till ett särskilt biträde vid utrustningen av sjukhuset med 1 000 kronor för månad. Genom beslut den 23 december 1937 medgav Kungl. Maj:t med anledning härav, att av den i anslagsstaten för sjukhuset uppförda delposten till grundavlönningar m. m. till övrig icke-ordinarie personal finge under tiden den 1 januari—den 30 juni 1938 utgå arvode till ett särskilt biträde vid planläggningen av sjukhusets förvaltning och sjukhusorganisationen i övrigt med högst 1 000 kronor för månad, å vilket arvode dyrtidstillägg icke skulle utgå.

Departementschefen har i förevarande fråga för egen del yttrat:

»Ifrågavarande expert och särskilda biträde kunna sägas i vissa hänseenden fullgöra samma uppgifter, som avses skola tillkomma sysslomannen. Det faller sig svårt att nu avgöra, om eller i vad mån behovet av nämnda befattningshavare kvarstår efter inrättandet av sysslomannatjänsten. Försiktigheten synes bjuda att jämväl för nästa budgetår under avlöningsanslaget beräkna medel för den ur anslagsposten till arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, avlönade experten. Jag förutsätter emellertid, att direktionen undersöker, om det är möjligt att i sinom tid å sysslomannen helt eller delvis överlåta de uppgifter, som nu ankomma på experten. Vad nu anförts har avseende jämväl på det särskilda biträde, som anställt för första halvåret 1938. Om detta biträde jämväl i fortsättningen under någon tid framåt skulle befinnas behöfligt, lär det ankomma på Kungl. Maj:t att meddela föreskrifter rörande anvisande av medel för ändamålet ur förevarande avlöningsanslag.»

Kungl. Maj:ts förslag innebär en höjning av anslaget till *Karolinska sjukhuset*: Omkostnader med 112 000 kronor, varav 83 000 kronor betingas av att anslaget, som för innevarande budgetår beräknats skola bestrida kostnaderna allenast för tiden den 1 oktober 1937—den 30 juni 1938, i fortsättningen måste beräknas för helt budgetår. Återstoden av anslagshöjningen belöper i huvudsak på prisstegringar.

För innevarande budgetår har till *Karolinska sjukhuset*: Utrustning anvisats ett reservationsanslag om 2 500 000 kronor.

I sin framställning om anslag till karolinska sjukhuset för innevarande budgetår åskade direktionen till avslutande av radiumhemmets utrustning ett anslagsbelopp av 201 000 kronor. Direktionen förklarade sig icke hava ännu medhunnit någon fullständig beräkning av utrustningskostnaderna för de övriga under byggnad varande klinikerna, vilka beräknas bliva färdiga att tagas i bruk under år 1939, och hade följaktligen ej kunnat träffa upp-
görrelser med Stockholms stad och Stockholms läns landsting om bidrag till utrustningskostnaderna för de vårdplatser, som staden och länet enligt gällande avtal skulle disponera. Verkställda preliminära kalkyler gäve vid handen, att utrustningskostnaderna för dessa delar av sjukhuset icke kunde förväntas understiga 4 500 000 kronor. För budgetåret 1937/38 åskade direktionen ett anslag av 2 500 000 kronor, däri inräknat jämväl förutnämnda belopp å 201 000 kronor till avslutande av radiumhemmets utrustning.

I sitt i ärendet avgivna utlåtande erinrade statskontoret, att utrustningskostnaderna för karolinska sjukhuset — fränsett radiumhemmet — år 1930 beräknats till 2 900 000 kronor.

Vid anmälan av frågan i propositionen nr 272/1937 anförde departementschefen bland annat följande:

Även om en del av den i jämförelse med 1930 års kalkyler betydande ökningen av de beräknade kostnaderna för utrustning av andra delar av karolinska sjukhuset än radiumhemmet torde kunna tillskrivas de under senare år inträdda ändrade prisförhållandena, kunde departementschefen i likhet med statskontoret ej undgå att finna kostnadsökningen anmärkningsvärt stor. Han förutsatte, att direktionen låte sig angeläget vara att pröva alla möjligheter till ett förbilligande av nämnda kostnader utan att dock eftersätta de fordringar på utrustningen, som måste ställas vid ett sjukhus av karolinska sjukhusets kvalitet. Han ansåg sig böra föreslå, att det av direktionen för nästa budgetår åskade utrustningsanslaget, sammanlagt 2 500 000 kronor, i sin helhet anvisades, men utginge härvid från att det anslag, som borde för ändamålet anvisas för budgetåret 1938/39, ej behövde bli så stort som direktionen syntes hava tänkt sig.

I skrivelse nr 465/1937 ifrågasatte riksdagen, huruvida kostnadsökningen i sin helhet vore att hänföra till prisstegringar och oförutsedda omständigheter i övrigt, samt underströk departementschefens uttalande rörande nödvändigheten att pröva alla möjligheter till förbilligande av nämnda kostnader. Riksdagen hade dock icke velat motsätta sig, att det av Kungl. Maj:t för budgetåret 1937/38 begärda anslaget å 2 500 000 kronor anvisades för ändamålet.

Sjukhusdirektionen har numera låtit upprätta fullständig utrustningsplan, slutande å ett totalbelopp av 5 957 000 kronor, varav ett belopp av 1 489 250 kronor beräknats belöpa på undervisning och forskning. Stockholms stad har beräknats skola härav erlægga 1 593 150 kronor och Stockholms läns landsting 586 950 kronor. Statens bidrag skulle alltså uppgå till 3 776 900 kronor. Då härav för innevarande budgetår anvisats (2 500 000 — 201 000 =) 2 299 000 kronor, uppginge anslagsbehovet för nästa budgetår till 1 477 900 kronor.

Statskontoret har — under erinran om de tidigare utförda kostnadsberäkningarna och om vad enligt det föregående förekom vid 1937 års riksdag

— framhållit, att det nu beräknade beloppet överstege det år 1930 beräknade med mer än 100 procent. Givet vore, att en dylik kostnadsökning icke kunde motiveras enbart med prisstegringar och oförutsedda kostnader, utan måste, sedan beslut fattades om lasarettets inrättande, helt andra krav hava uppkommit på utrustningens fullständighet och tekniska kvalitet. Statskontoret ägde icke erforderliga förutsättningar att bedöma, vilka möjligheter kunde förefinnas att förbilliga den nu beräknade utrustningen utan att utrustningens kvalitet eftersattes. Ämbetsverket föreställde sig emellertid, att besparingar måste vara möjliga, även om tillbörlig hänsyn toges till sedan föregående år inträffade prisstegringar. Det syntes därför kunna ifrågasättas, om icke direktionen borde anmodas inkomma med nytt förslag till inventarieurustning för sjukhuset, förslagsvis slutande på ett belopp, icke överstigande 5 miljoner kronor.

Departementschefen har för egen del anfört:

»På grund av de ogynnsamma prisförhållandena bör enligt min mening för karolinska sjukhuset för närvarande anskaffas allenast sådan utrustning, som kan betecknas såsom oundgängligen erforderlig. Det torde ej vara uteslutet att väsentligt reducera eller skjuta på framtiden exempelvis en del av de, som det vill förefalla, mycket höga kostnaderna för på undervisning och forskning belöpande utrustning. Med hänsyn till vad nu anförts och med anledning av 1937 års riksdags uttalande i ämnet vill jag föreslå, att för budgetåret 1938/39 till förevarande ändamål anvisas ett reservationsanslag av endast 1 175 000 kronor, innebärande en sänkning med 302 900 kronor av det av direktionen begärda beloppet. Härmed har jag icke tagit definitiv ställning till frågan, huruvida ytterligare anslag böra framdeles för ändamålet anvisas. Jag utgår emellertid från att direktionen söker anpassa utrustningen efter den anslagsram, som sålunda av mig angivits.»

Kungl. Maj:ts förslag innebär en höjning av anslaget till *Serafimerlasarettet*: Avlöningar med 87 200 kronor. Större delen av höjningen betingas av att Kungl. Maj:t den 10 september 1937 medgivit, att lönetillägg, motsvarande provisoriskt dyrortstillägg och provisorisk avlöningsförstärkning, finge utgå till sjukvårds- och ekonomipersonal, vilken avlönas enligt av sjukhusdirektionen fastställd löneplan.

1937 års riksdag uttalade sig för en utredning om upphävande av den vissa av lasarettets läkare tillkommande rätten till ersättning för utfärdande av intyg eller utlåtanden beträffande sådana poliklinikpatienter, å vilka olycksfallsförsäkringslagen äger tillämpning. Av den i ämnet nu föreliggande utredningen inhämtas följande.

Sjukhusdirektionen har inhämtat utlåtanden i ämnet från *riksförsäkringsanstalten* och *de ömsesidiga socialförsäkringsbolagens förening*. Såväl riks-försäkringsanstalten som nämnda förening hava avstyrkt ett slopande av förevarande ersättning. Beträffande motiveringen härför hänvisas till den i nämnda proposition intagna redogörelsen (sid. 22—25).

I anslutning till och med instämmande i huvudsak i vad riksförsäkringsanstalten och de ömsesidiga olycksfallsförsäkringsbolagens förening anfört har *direktionen* för sin del framhållit såsom skäligt och önskvärt, att behörig hänsyn toges till läkarnas i vårt land hittills sanktionerade rättighet att för avgivande av intyg av förevarande slag erhålla viss ersättning. En förändring härutinnan för serafimerlasarettets och karolinska sjukhusets läkare skulle försätta dessa i en ogynnsam särställning i förhållande till läkarna vid andra sjukhus i landet, vilka senare enligt sjukhusstadgan ägde rätt till sådan ersättning. Frågan torde böra ses i ett vidare sammanhang och gälla rättigheten i allmänhet för läkare vid landets sjukvårdsinrättningar att uppbära ersättning för olika slag av intyg. *Direktionen* ville vidare erinra om att såväl de särskilda sakkunniga som *direktionen* vid den senaste löneregleringen för serafimerlasarettets läkare utgick ifrån att rätten till ersättning för intyg skulle kvarstå.

Direktionen hade sålunda vid övervägande av frågan icke funnit skäl föreligga för upphävande av rätten till ersättning.

Ledamoten av *direktionen*, statskommissarien Tottie har vid *direktionens* sistnämnda förslag anmält *skiljaktig mening* och anfört:

Då ersättningen för utfärdande av intyg eller utlåtanden beträffande poliklinikpatienter i allmänhet borde ingå i den gottgörelse, som av vederbörande sjukhus uttoges och icke ersattes i annan ordning, måste reservanten ansluta sig till ett av allmänna civilförvaltningens lönenämnd framställt förslag beträffande ersättning för intyg eller utlåtanden av nu ifrågavarande slag. Enligt reservantens mening borde lasarettet äga uppbära ersättning för ifrågavarande intyg eller utlåtanden och vederbörande läkare i stället erhålla den ökning i arvodet, som kunde anses motiverad med hänsyn till det arbete, som kunde anses åvila honom med utfärdande av intygen och utlåtandena av detta slag. *Direktionen* torde i så fall böra fastställa en taxa för dessa intyg och utlåtanden. Ett särskilt skäl att icke vid den lönereglering, varom nu vore fråga, bibehålla denna rätt till ersättning låge dessutom i den omständigheten, att ersättningar av ifrågavarande slag nu utginge synnerligen ojämnt och föranledde, att en läkare, som handhade utfärdandet av dylika intyg, ofta komme i en ur ekonomisk synpunkt väsentligt gynnsammare ställning än den, som icke sysslade med dylikt arbete, men hade en ur sjukvårdens synpunkt minst lika värdefull uppgift att fylla. Tidigare vunna erfarenheter utvisade även, att lasarettet måst genom lämnande av personligt lönetillägg kompensera mistningen av sportelinkomster av likartat slag. Härtill komme, att, enligt vad som framginge av den till *direktionen* lämnade utredningen, vid lasarettet anställd personal brukade tagas i anspråk för arbete i samband med intygens utfärdande. Det synes lämpligare, att denna personal utförde sådant arbete i tjänsten och mot ersättning enligt för personalens avlöning fastställda allmänna grunder och icke vid sidan av tjänsten efter avtal med vederbörande läkare.

Den anordningen syntes kunna i detta fall vidtagas, att *direktionen*, för den händelse rätten till ersättning nu upphävdes, erhöle bemyndigande att i samråd med vederbörande försäkringsinrättningar på lämpligt sätt ordna denna angelägenhet och av dem uppbära den gottgörelse, som kunde anses

skälig för arbetet i fråga. Emellertid syntes det nu behandlade spørsmålet äga en vidare betydelse och i viss mån beröra frågan om ersättning för intyg i allmänhet.

Statskontoret har anslutit sig till den mening, som uttalats av nyssnämnda reservant.

Departementschefen har för egen del anfört bland annat:

»För egen del har jag kommit till den uppfattningen, att de övervägande skälen tala för ett avskaffande av nämnda ersättningar i deras nuvarande form. Jag ansluter mig alltså till den ståndpunkt, som kommit till synes i 1937 års riksdags förutnämnda uttalande i ämnet. Det är visserligen sant, att genom en sådan åtgärd läkarna vid ifrågavarande statliga sjukvårdsinrättningar — min uppfattning att dylika ersättningar till de enskilda läkarna icke böra utgå gäller även karolinska sjukhuset — skulle försättas i en annan ställning än läkarna vid andra sjukhus i landet, men det synes mig riktigt, att staten vid sina sjukhus även i fråga om läkarpersonalen tillämpar ersättningsprinciper, som ansluta sig till vad som gäller inom andra statliga verksamhetsområden och som kunna tjäna de övriga sjukhusen i vårt land till förebild.

Enligt min mening böra emellertid de vid sjukhuset nu anställda läkare, som uppbära ifrågavarande ersättningar, komma i åtnjutande av dem efter oförändrade grunder, så länge de innehava sina nuvarande befattningar. Det torde böra ankomma på Kungl. Maj:t att efter förslag av sjukhusdirektionen meddela de bestämmelser i övrigt rörande avvecklingen av ifrågavarande ersättningssystem, som kunna finnas erforderliga. De förslag, som framlagts av reservanten inom direktionen, torde härvid kunna tagas till utgångspunkt. Vid den fortsatta utredningen av detta spörsmål synes jämväl böra tagas under övervägande, huruvida icke motsvarande åtgärder böra vidtagas i fråga om ersättning för likartade intyg och utlåtanden inom övriga socialförsäkringsgrenar och enligt militärsättningsförordningen. Därest så befinnes påkallat, läser Kungl. Maj:t böra meddela erforderliga bestämmelser jämväl i sistberörda hänseenden.»

Den föreslagna höjningen med 65 000 kronor av anslaget till *Serafimerlasarettet*: Omkostnader hänför sig främst till inträffade prisstegringar.

Beträffande det ifrågasatta nya anslaget till *Serafimerlasarettet*: Byggnadsarbeten inhämtas bland annat följande:

Sjukhusdirektionen har begärt ett anslag för nästa budgetår av 50 000 kronor till *ersättningsbyggnad för djurstall*. Till stöd härför har bland annat framhållits, att det nuvarande djurstallet vore inrymt i en gammal bristfällig byggnad, utdömd av anlitad byggnadssakkunnig person, samt att en till djurstallet hörande uthuslänga måst rivas i samband med det s. k. Bolinderområdets exploaterande för bostadsändamål.

Departementschefen har — under framhållande att anslag till omförmälda ersättningsbyggnad syntes böra upptagas å den anslagsplan, för vilken chefen för finansdepartementet redogjort vid anmälan i statsverkspropositio-

nen av finansplanen för nästa budgetår — tillstyrkt att å riksstaten för budgetåret 1938/39 upptagas anslagsmedel med 4 000 kronor för uppgörande av byggnadsplaner, entreprenadhandlingar och dylikt för nämnda byggnadsföretag.

I detta sammanhang har departementschefen erinrat, att direktionen över serafimerlasarettet i skrivelse den 13 maj 1937 meddelat, att den genom särskilda kommitterade vore sysselsatt med utredning av frågan om beredande av ökat antal vårdplatser åt neurokirurgiska avdelningen och med en undersökning huru efter överflyttning av vissa avdelningar till karolinska sjukhuset ledigblivna utrymmen skulle disponeras. Till prövning hade i samband därmed jämväl upptagits frågan om inrymmande i nuvarande tvättbyggnaden av en patologisk avdelning med förvaringsrum, gravkapell m. m. Direktionen hade därvid utgått från att verksamheten vid lasarettets tvättinrättning skulle komma att överflyttas till karolinska sjukhuset, när detta tagits i bruk. Gjorda beräkningar hade givit vid handen, att en sådan centralisering skulle bli ekonomiskt fördelaktig. Vid ifrågavarande utredningsarbeten hade det befunnits nödvändigt att anlita arkitekt för kostnadsberäkningarna m. m. Utgifterna härför hade beräknats till sammanlagt 3 000 kronor. Direktionen för karolinska sjukhuset hade i utlåtande den 18 augusti 1937 förklarat sig villig att fullfölja den påbörjade utredningen samt hemställt, att anslag för ändamålet måtte ställas till direktionens förfogande.

Ett genomförande av de antydda förändringarna skulle, framhåller departementschefen, enligt vad av handlingarna i ärendet framginge, påkalla ganska omfattande ombyggnader av lasarettets nuvarande lokaler. Delvis synes dessa byggnadsarbeten vara av angelägen art. Departementschefen hade ingenting att erinra mot att medel ställdes till förfogande för utförande av nödvändiga utredningsarbeten. Lämpligen syntes det för ändamålet erforderliga anslagsbeloppet — 3 000 kronor — böra sammanföras med det förutnämnda beloppet å 4 000 kronor till ett särskilt reservationsanslag å 7 000 kronor till byggnadsarbeten. Ifrågavarande anslag borde anvisas under åttonde huvudtiteln.

Utskottet ansluter sig till förslaget om anställande av en syssloman på extra stat i lönegraden B 24 vid karolinska sjukhuset och har heller icke något att erinra mot att karolinska sjukhusets avlöningsanslag för nästa budgetår tages i anspråk för gäldande av ersättning åt en expert hos direktionen och till avlöning av ett särskilt biträde vid utrustningen av sjukhuset. Emellertid anser sig utskottet böra i anslutning till vad av departementschefen i ämnet anförts framhålla önskvärdheten av att det tages under övervägande, huruvida icke å ifrågavarande syssloman kunna i sinom tid helt eller delvis överlätas de uppgifter, som nu ankomma på experten och biträdet.

Jämväl i övrigt biträder utskottet de föreliggande beräkningarna för nästa budgetår av förslagsanslaget till avlöningar vid karolinska sjukhuset. Beräk-

Utskottet.

ningarna av motsvarande anslag till omkostnader hava icke givit utskottet anledning till erinran.

Vad åter angår anslaget till utrustning av karolinska sjukhuset, vill utskottet fästa uppmärksamheten på att utrustningskostnaderna beräknades till 2 900 000 kronor, då riksdagen år 1930 fattade beslut om karolinska sjukhusets uppförande, men numera uppskattas till icke mindre än 5 957 000 kronor. Även om hänsyn togs till de på senare tiden inträdda prisstegringarna, ter sig kostnadsökningen anmärkningsvärd. Det förefaller vara ett rimligt krav, att de myndigheter, som hava att verkställa beräkningar rörande kostnaderna för företag, för vilka staten engagerat sig, bemöda sig om att göra dessa kalkyler så pass tillförlitliga, att en felkalkyl av denna storleksordning icke skall behöva inträffa. Den av departementschefen förordade sänkningen med 302 900 kronor av det av sjukhusdirektionen för nästa budgetår äskade utrustningsanslaget finner sig utskottet böra tillstyrka. Utskottet utgår från att det skall visa sig möjligt för direktionen att med hjälp av de fackmän, som för ändamålet ställts till direktionens förfogande, hålla utrustningskostnaderna inom den av departementschefen angivna anslagsramen. Det torde sålunda vara möjligt att ej oväsentligt reducera kostnaderna för den för undervisningen och forskningen avsedda utrustningen. Med hänsyn till vad av utskottet sålunda anförts föreslår utskottet, att för ändamålet i enlighet med Kungl. Maj:ts förslag för nästa budgetår anvisas ett reservationsanslag av 1 175 000 kronor.

Beräkningarna för nästa budgetår av förslagsanslaget till avlöningar vid serafimerlasarettet lämnar utskottet utan erinran. Utskottet delar departementschefens uppfattning, att den vissa av lasarettets läkare nu tillkommande rätten till särskild ersättning för utfärdande av intyg eller utlåtanden beträffande sådana poliklinikpatienter, å vilka olycksfallsförsäkringslagen äger tillämpning, bör avskaffas i sin nuvarande form, dock med rätt för de läkare, som nu uppbära sådan ersättning, att komma i åtnjutande därav enligt oförändrade grunder, så länge de innehava sina nuvarande befattningar. Såsom departementschefen förutsatt, är det önskvärt, att den fortsatta utredningen i ämnet tager sikte jämväl på spörsmålet, huruvida icke motsvarande åtgärder böra vidtagas i fråga om ersättning för likartade intyg och utlåtanden inom övriga socialförsäkringsgrenar och enligt militärsättningsförordningen.

De föreliggande beräkningarna av förslagsanslaget till omkostnader vid serafimerlasarettet biträder utskottet. Likaledes tillstyrker utskottet, att ett särskilt reservationsanslag å 7 000 kronor anvisas till byggnadsarbeten vid serafimerlasarettet. Emellertid vill utskottet framhålla önskvärdheten av att vid de undersökningar rörande ombyggnad av lasarettets nuvarande lokaler, som skola utföras med anlitan av sistberörda anslag, behörig hänsyn togs till att verksamheten vid lasarettet kan komma att inom en ej alltför avlägsen framtid helt eller delvis nedläggas.

Vid bifall till vad utskottet sålunda förordat skulle för nästa budgetår anvisas anslag med tillhoppa 4 693 700 kronor till karolinska sjukhuset och serafimerlasarettet, utgifter för dyrtidstillägg och provisorisk avlöningsförstärkning icke medräknade. Inkomsterna vid de båda sjukvårdsinrättningarna, vilka redovisas bland de egentliga statsinkomsterna, hava i statsverkspropositionen beräknats till sammanlagt 2 235 000 kronor. Under skottet, varav dock minst 1 180 000 kronor belöpa på utgifter av engångskaraktär, uppgår alltså till (4 693 700 — 2 235 000 =) 2 458 700 kronor.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

- att riksdagen må, i enlighet med Kungl. Maj:ts förslag,
 a) godkänna följande personalförteckning för karolinska sjukhuset, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1938/39:

Personalförteckning.

Befattning.		Lönegrad.
<i>Tjänstemän å ordinarie stat:</i>		
<i>Läkarpersonal.</i>		
1 överläkare vid gynekologiska avdelningen	B 26
<i>Sjukvårdspersonal.</i>		
1 första föreståndarinna	B 12
1 föreståndarinna för vårdavdelningarna vid kliniken	B 11
1 föreståndarinna för övervaknings- och kontrollavdelningen	B 11
1 kurator	B 11
20 sjuksköterskor	B 7
6 kontrollbiträden	B 7
6 röntgenbiträden	B 6
1 fotograf	B 5
<i>Ekonomipersonal.</i>		
1 förste vaktmästare	B 7
1 reparatör för röntgen- och ljusavdelningen	B 7
1 sjukbärare	B 4
<i>Kontorspersonal.</i>		
1 bokhållare	B 15

Befattning.

Lönegrad.

*Personal vid forskningsavdelningarna vid Konung
Gustaf V:s jubileumsklinik.*

1 laborator i radiofysik	B 26
1 tekniskt biträde för fysiska mätningar	B 7
1 tekniskt biträde för mikroskopiska preparationer	B 7
1 kanslibiträde vid svulstpatologiska avdelningens arkiv	B 7

Tjänsteman å extra stat:

1 syssloman	B 24;
-------------------	-------

b) godkänna följande avlöningsstat för karolinska sjukhuset, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1938/39:

A v l ö n i n g s s t a t .

1. Avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat, <i>förslagsvis</i>	kronor 161 500
2. Avlöning till tjänsteman å extra stat, <i>förslagsvis</i>	» 8 000
3. Arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t:	
a. Grundbelopp	kronor 30 200
<i>Anm.: Ur förestående post må för helt budgetår räknat till sjukhusets direktions utgå högst 22 400 kronor och till forskningsavdelningarna vid Konung Gustaf V:s jubileumsklinik högst 5 400 kronor.</i>	
b. Vikariatsersättningar m. m., <i>förslagsvis</i>	<u>kronor 500</u> » 30 700
4. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal:	
a. Grundavlöningar m. m., <i>förslagsvis</i>	kronor 273 200
<i>Anm.: Ur förestående delpost må för helt budgetår räknat till sagda direktions utgå högst 24 000 kronor och till sagda forskningsavdelningar allenast lön till två städerskor.</i>	
b. Avlöningsförhöjningar m. m., <i>förslagsvis</i>	<u>kronor 15 000</u> » 288 200
5. Särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i> ..	» 34 000

Summa förslagsanslag kronor 522 400;

c) till *Universitetssjukhus: Karolinska sjukhuset: Avlöningar* för budgetåret 1938/39 anvisa ett *förslagsanslag* av 522 400 kronor;

d) till *Universitetssjukhus: Karolinska sjukhuset: Omkostnader* för budgetåret 1938/39 anvisa ett *förslagsanslag* av 365 000 kronor;

e) till *Universitetssjukhus: Karolinska sjukhuset: Utrustning* för budgetåret 1938/39 anvisa ett *reservationsanslag* av 1 175 000 kronor;

f) godkänna följande avlöningsstat för serafimerlasarettet, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1938/39:

A v l ö n i n g s s t a t .

1. Avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat, <i>förslagsvis</i>	kronor	282 000
2. Arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t:		
a. Grundbelopp	kronor	82 260
b. Vikariatsersättningar		
m. m., <i>förslagsvis</i> ..	7 900	90 160
3. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal:		
a. Grundavlöningar m. m., <i>förslagsvis</i>	kronor	740 800
b. Avlöningsförhöjningar m. m., <i>förslagsvis</i>	35 000	775 800
4. Särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>		
	76 340	

Summa förslagsanslag kronor 1 224 300;

g) till *Universitetssjukhus: Serafimerlasarettet: Avlöningar* för budgetåret 1938/39 anvisa ett *förslagsanslag* av 1 224 300 kronor;

h) till *Universitetssjukhus: Serafimerlasarettet: Omkostnader* för budgetåret 1938/39 anvisa ett *förslagsanslag* av 1 400 000 kronor;

i) till *Universitetssjukhus: Serafimerlasarettet: Byggnadsarbeten* för budgetåret 1938/39 anvisa ett *reservationsanslag* av 7 000 kronor.

Stockholm den 22 mars 1938.

På statsutskottets vägnar:

ANDERS RÅSTOCK.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit

från första kammaren: herrar *Olof Olsson, Johansson* i Fredrikslund, *Nilsson* i Malmö, *Borell, Bergström, Pauli, Andréén, Nilsson* i Fredriksfält, *Jonsson* i Lycksele, *Larsson* i Varberg, *Nisser* och *von Heland*; samt

från andra kammaren: herrar *Råstock, Jansson* i Falun, *Eriksson* i Stockholm, *Jeppsson, Andersson* i Prästbol, *Isacsson, Andersson* i Södergård, *Weijne, Olsson* i Staxäng, *Persson* i Tidaholm, *von Seth* och *Hansson* i Rubbestad.

Reservationer:

- 1) av herr *Pauli*;
 - 2) av herr *Råstock*.
-